

In memoriam Marinus van Maaren

Onze voorzitter, Marinus van Maaren, is na een ziekbed van ruim een jaar, op 61-jarige leeftijd overleden. Wij wensen vanaf deze plaats zijn vrouw Tonnie, kinderen, kleinkinderen en verder familie veel sterkte toe.

Alhoewel hij veel meer betekend heeft voor de Herwijense gemeenschap, beperk ik mij in deze hoofdzakelijk tot de historische vereniging.

Het is echter geen sinecure om in een notendop zijn betekenis voor de vereniging weer te geven. Historie in de breedste zin van het woord is een groot deel van zijn leven, zijn lust en zijn hobby geweest. Jarenlang koesterde hij de wens om tot de oprichting van een historische vereniging te komen. Vanzelfsprekend kon hij dat niet alleen. Midden jaren negentig van de vorige eeuw heeft dit geleid tot de oprichting van onze vereniging. Weest u er van overtuigd dat hem dat menig slapeloze nacht heeft bezorgd. Op 28 juni 1996 werd de akte tot oprichting van de historische vereniging bij notariskantoor Snoek in Gorinchem gepasseerd. De eerste hobbels waren genomen. Zeker in het begin heeft er bij hem twijfel bestaan over de levensvatbaarheid van de vereniging. Edoch, in een mum van tijd waren er 300 leden! En de ledenaankomst is gestaag doorgegaan tot het huidige aantal van ruim 600 leden.

In artikel 2 van de statuten werd opgenomen dat de vereniging tot doel heeft:

- Het bevorderen van de kennis van de geschiedenis van Herwijnen;
- Het bevorderen van instandhouding en behoud van gebouwen en andere objecten, die voor de geschiedenis van Herwijnen van waarde zijn;
- Het bijeenbrengen van historische gegevens, zoals schilderijen, topografische kaarten, foto's, prenten, gebruiksvoorwerpen, geschriften, meubilair en dergelijke; het creëren van een collectie van alles wat met de historie van Herwijnen te maken heeft;
- Het bevorderen van de leefbaarheid in Herwijnen, met name voor zover dit verband houdt met de primaire doelstellingen van de vereniging.

Mede door zijn inbreng is invulling gegeven aan de wijze waarop een en ander tot uitvoer moest worden gebracht. Naast de verenigingsavonden vond hij ook het uitbrengen van een verenigingsblad een belangrijk onderdeel. Gesteld kan worden dat beide onderdelen zeer geslaagd kunnen worden genoemd. Daarnaast echter gebeurde er nog veel meer, maar dat voltrok *zich* veelal achter de schermen. Genoemd kunnen worden de vele vragen die hem over onderwerpen van allerlei aard gesteld zijn en die hij, soms zelfs na lang speurwerk, kon beantwoorden. Want nee zeggen kon Marinus niet. Hij uitte binnen het bestuur ook wel eens zijn zorgen, bijvoorbeeld over de ledenavonden.

Komen er wel mensen, slaat het wel aan, maar ook over de inhoud van het verenigingsblad werd door hem goed nagedacht. Maar na weer een geslaagde verenigingsavond of een verenigingsblad met een diversiteit aan artikelen ebde die zorg weg. Wat was hij trots op zijn vereniging!

Werkelijk niets ontging hem, wilde van alles op de hoogte zijn en gesteld worden. Hij hield daardoor ook zijn medebestuurders scherp. Marinus was blij dat ieder bestuurslid zich op zijn of haar manier inzette voor de vereniging. Hij was een trotse voorzitter.

Wat nog op het wensenlijstje van de vereniging staat, is een eigen onderkomen. Helaas is dat (nog) niet verwezenlijkt.

Bij de jaarvergadering 2010 van de vereniging heeft Marinus ter afsluiting het volgende gezegd:

Herwijnen kent als een relatief kleine gemeenschap een bloeiend verenigingsleven. Elke vereniging heeft haar eigen doelstelling en dat kan alleen maar zo blijven door elkaar te respecteren, naar elkaar te luisteren en samen te werken. Doordat de historische vereniging zich breed opstelt in die samenleving en door gehoor te geven aan vragen, wensen en ideeën is onze vereniging uitgegroeid tot een grote vereniging.

Een beknopte, beperkte en willekeurige samenvatting van wat er al zo is uitgevoerd onder zijn leiding:

- Het restaureren en terugplaatsen van het gemeentewapen van Herwijnen op het voormalige gemeentehuis aan de Achterweg;
- Het uitgeven van het boekwerk over de muziekvereniging “100 jaar Wilhelmina”;
- Het restaureren van zes monumentale graftrommels;
- De opname en uitgifte van een CD van het mannenkoor van de vereniging;
- De uitgifte van een fotoboek “Herwijnen in vroeger tijden”.
-

Daarnaast, het is al eerder vermeld, leverde Marinus een belangrijke bijdrage aan het verenigingsblad, maar ook aan de verenigingsavonden en andere activiteiten van de vereniging.

Tot slot mag niet onvermeld blijven dat hij ruim 30 jaar een trouw lid geweest is van de muziekvereniging “Wilhelmina”, hij blies daar zijn partij stevig mee.

Op 29 april 2010 werd hem, in het bijzijn van zijn echtgenote, kinderen, kleinkinderen, familie en andere genodigden, voor al deze verdiensten een Koninklijke Onderscheiding uitgereikt.

Met groot respect en waardering denken wij terug aan onze voorzitter. Zijn naam zal voor altijd verbonden zijn en blijven aan onze vereniging.